

Осінній Іван Анатолійович

аспірант Університету імені Альфреда Нобеля (м. Дніпро)

e-mail: rezvanoksana1@gmail.com

МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Міждисциплінарна інтеграція у навчальному процесі фахової підготовки спрямована на встановлення зв'язків між навчальними дисциплінами (галуззями наук) та виокремлення спільних рис, що дає можливість їхнього вивчення у поєднанні. Серед ступенів інтеграції розрізняють предметну (між об'єктами дослідження чи складними проблемами), проблемну (між методами дослідження); горизонтальну (у природничих науках) і вертикальну (між групами наук) інтеграцію [1].

Інтеграційні процеси у побудові змісту й послідовності Освітньої Програми підготовки фахівців мають відбивати принципи логічних узагальнень програмних дисциплін – так, щоб знання однієї дисципліни ставали фундаментом для вивчення іншої. Крім того варто орієнтуватись на те, що вибіркові дисципліни мають бути спрямовані на міжгалузеву інтеграцію (вертикальну), що надає їм практико-орієнтованості та суспільної значущості. Фундаментальні дисципліни мають викладатись з орієнтацією на те, що їхній зміст дозволить вирішувати професійні завдання на системному рівні.

У підготовці майбутніх лікарів особливого значення набуває послідовне вивчення медико-біологічних, фундаментальних, а пізніше – клінічних (профільних) дисциплін, коли кожна наступна дисципліна спирається на попередні шляхом активізації необхідних знань, навичок, умінь із попередніх. Це так зване предметно-орієнтоване навчання в межах вертикальної інтеграції.

Дисципліни фахового циклу мають бути взаємоінтегровані за принципом горизонтальної інтеграції, коли вивчення загального об'єкту – організму людини деталізується у різних наукових медичних галузях, наприклад «Медична біохімія» спирається на знання з

«Медичної біології», актуалізуючи знання про розвиток і функціонування організмів у вивченні особливостей метаболічних і молекулярних процесів.

Горизонтальна інтеграція дозволяє здійснити об'єктно-орієнтоване навчання і досягти вищого рівня міжпредметної інтеграції. Перевага горизонтальної інтеграції полягає в тому, що головним елементом цієї технології навчання стають об'єкти майбутньої лікарської діяльності. Власне цілісний організм людини, його функціональні системи, органи в стані норми і патології є тими об'єктами, навколо яких об'єднуються в модулі на-вчальні дисципліни з метою міждисциплінарного вивчення цих систем [2].

Важливо, щоб навчальна інформація, засвоєна під час вивчення інших дисциплін, не повторювалась, а використовувалася для мотивації навчальної діяльності студентів, актуалізації опорних знань, умінь і навичок, обґрунтування, з'ясування сутності явищ, моделювання процесів тощо [3].

Отже, застосування міждисциплінарних технологій підготовки лікаря сприяє комплексному вирішенню завдань медичної практики на основі широкого інтегрування знаннями, отриманими при вивченні різноманітних дисциплін.

Література

Іванчук М. Г. Основи технології інтегровано-го навчання в початковій школі: навч.-метод. посіб. / М. Г. Іванчук. – Чернівці : Рута, 2001. – С. 53–55.

Мілерян В. Є. Методичні основи підготовки та про-ведення навчальних занять у мед.вузах : метод. посіб. / В. Є. Мілерян. – К. : НМУ, 2006. – 80 с.

Микитюк О. Ю. Міжпредметна інтеграція при вивченні медичної і біологічної фізики як фактор формування наукового світогляду майбутнього лікаря / О. Ю. Микитюк, В. Ф. Боечко, О. І. Олар // Кредитно-модульна система організації навчального процесу у вищих медичних (фармацевтичному) навчальних закладах України на новому етапі : матеріали доп. Х ювіл. Всеукр. навч.-наук. конф. з

міжнар. участю, 18–19 квіт. 2013 р. – Тернопіль : ТДМУ, 2013. –
Ч. 2. – С. 602–604

Падалка Руслана Миколаївна

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
та літератури ДВНЗ «ДДПУ»*

e-mail: ruslana-padalka@i.ua

Кушнір Катерина Анатоліївна

здобувачка другого (магістерського)

рівня вищої освіти ДВНЗ «ДДПУ»

e-mail: ekaterina.grin.2002@gmail.com

ПРОЗОНІМИ В ПРОЦЕСІ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОГО АНАЛІЗУ ТЕКСТУ

Прозонім – це ім'я, яке замінює власне ім'я людини чи речі із символічним значенням, підкреслює якусь особливу рису персонажа, його роль у творі чи історичний контекст, зокрема під час методу форенізації, коли акцентовано увагу на тому, що лінгвокультурні цінності мови перекладу лише підкреслюють мовленнєві та культурні особливості оригінального тексту [1]. У перекладах англійської літератури прозоніми відіграють важливу роль у процесі створення образів, передачі соціальних та культурних реалій, а також у процесі розвитку сюжету. Важливими є такі чинники:

1. Характеризація: прозоніми допомагають автору швидко й ефективно передати читачеві інформацію про персонажа, його зовнішність, характер, соціальний статус чи професію.

2. Соціальний контекст: прозоніми можуть відображати соціальні умови, у яких живе персонаж, його походження або належність до певної групи.